

Sestre **Vandaline**
praznična kuhinja

Povest v štirih dejanjih

Sestre Vandaline
praznična kuhinja

Izdala in založila
Družba svetega Neučakanca
v Ljubljani

1. OPORTET HAERESES ESSE

(Tudi krive vere so potrebne)

Sestre in bratje, živimo v času umetnega pomanjkanja, ki se ohranja s pomočjo ignorance in strahu. Zato smo se zbrali, da bi blagoslovili kuharske domače, s katerimi boste ponovno dokazali, da je vsemogočni tisti, ki veruje. Nihče ne more narediti čudeža v vašem imenu, zato odпустite vladarjem, kajti, kakor je gospod njihov oznanjal, blagor ubogim na duhu, ker njihovo je nebeško kraljestvo. In blagor vam, ker so vas zaradi upornosti zasramovali, preganjali in vse grdo o vas lažnivo govorili. Veselite se in vriskajte, ker je vaše uživanje na Zemlji končno. Imate sonce, strasti, ljubezni, želje, svobodo, sanje, jezike, jajca in jajčnike. Veste, da je sanjarjenje bogatejše od cilja in da je lahko tišina neznosno glasna. Uživate torej v sebičnosti in lenobi in naslajajte se nad svojim bastardstvom. Samo ne podležite denarju, katerega skušnjave vas bodo prej ali slej poskušale institucionalizirati.

Od kod prihaja denar? Učili so vas, da je denar plačilo za opravljeno delo. Za denar morate delati! Nekateri več in drugi manj, sestre in bratje. Denar ne pozna občutkov, ne ve, kaj je pravično in kaj ni. Vemo, da lastništvo gore denarja še ne pomeni, da njegov lastnik veliko dela. Morda garata zanj vidva, vi, morda mi vsi in po vsej verjetnosti niti on sam ne ve, kdo vse dela zanj. Tako kot ne ve, da počne nekaj velikega, ko skrbi še samo za svojega učenca ali sina ter za njegovo spoznavanje s pravili denarja. Razlaga mu z gospodovimi besedami: *“Sin ne more delati ničesar sam od sebe, temveč le to, kar vidi, da dela oče; kar namreč dela oče, dela enako tudi sin. Oče ima namreč sina rad in mu pokaže vse, kar snuje sam”*. Pa je zato prihodnost zgolj greznica moškega principa?

Kajti očetje so veliki snovalci. Izmislili so si cerkve, pa službe, pa države, poroke in žene. Snovali so dolga tisočletja, preden so ustvarili vaše matere in očete iz časa slovenskih hipijev. Tistih, ki so se strinjali, da je treba prašiča predlagati za predsednika, tistih, ki so verjeli v svobodo zadetosti in so s cvetličnimi lončki v laseh tulili ne delajte, igrajte se; ne učite se, lenarite; ne poslušajte, postavljajte vprašanja; ustvarjajte veter, ne denarja. Po nekaj letih svobodne zadetosti pa so pozabili na lastne izjave o

državi, ki da je usrana institucija za produciranje karieristov, pozabili so, da so sovražili študij, knjige, priporočila, normalnost in dobro plačano delo. Sestre in bratje, vaše starše je zavedel sam Gospod, ko jih je zaslužnil s pomočjo zakonov, morale, tradicije in profita.

Zato živimo v tem pohlepem svetu mnogoličnosti denarja. Zahtevajo ga za streho nad glavo, plačati jim je treba ob porodu in tudi ob smrti. Denar (po)ostaja človeška ljubezen in božanstvo. Številni so tisti, katerih oči so oslepele ob štetju denarja. Njih roke so se zaradi grabežljivosti spremenile v šape in za denar so prodali prijatelje, srečo in nasmeh. Zgolj zato, da ostajajo edini v svojih državnih, družinskih, Cankarjevih in bančnih domovih. Zatorej, sestre in bratje, vzemite si pravico, da jih uničujete s postavo, vero in ognjem. Maščujte Sodomo in Gomoro! Čas je do dneva natančno primeren tovrstnemu podjetju. Včeraj, na dan sv. Miklavža, so njegovi parkeljni vladarjem ponovno podarili verige. Zato bo čez nekaj dni, na dan sv. Lucije, ko se svet pogreza v temo in najdaljša noč grozi s pogubo, nastopil čas preobrata; čas, da spregledamo; čas da ukrepamo proti državnim zajedalcem, profinarski golazni in cerkveni gomazni.

Torej, sestre in bratje, naj zagorijo vaša lica, vaša srca in naj zgorijo tisti, ki izkrivljajo pravice biti. Nič hudega, ako vas bodo preganjali do konca sveta. Na koncu sveta okrogle zemlje, kjerkolibodi že to je, bo namreč nasmeh tisti, ki jih bo za vedno pokopal. Mi, sestre in bratje, moramo samo razsvetliti in razstreliti prostor v katerem živimo. To pa se bo zgodilo šele takrat, prijateljice in prijatelji, ko se bo vsak od nas zavedal, da je sam svoja boginja.

2. KAKO SE ORGANIZIRATI IN KAJ STORITI?

Najprej se je treba vprašati, zakaj se sploh organizirati? Če ti članstvo v političnih strankarskih krdelih, cerkveno blaznih čredah, skupinah lovskih, rotarijanskih, šolskih, gobarskih in še kakih napihnjencev, ne ustreza, si na pravi poti, da se vprašaš, a nisi morda sam na tem svetu. Če je tvoj odgovor pritrdilen, se čim prej upokoji, v nasprotnem primeru pa povprašaj prijateljico in prijatelja, ali bi si hotela v anarhistični TROJKA popestriti dolgočasne urice z razmišljanjem, kaj narediti, da si tisti, ki nimajo ničesar vzamejo kaj od onih, ki imajo vsega na pretek. TROJKA je idealno število zato, ker več ljudi več ve, hkrati pa je dovolj majhna, da ne izpušča informacij. Zapomni si, da se TROJKA z drugimi TROJKAMI pogovarja samo s svojimi dejanji, z javnimi pismi in s flajerji. Za začetek se TROJKA, primerno opremljena z duha vspodbujajočimi sladkarijami, zateče kam v osamo in si pojasni, kaj in predvsem zakaj bi hoteli to državo opozarjati, da so prebivalci zemlje predvsem ljudje. Ko vam postane to jasno, je čas, da začnete razmišljati o AKCIJI. Na prvo vprašanje, zakaj, si je TROJKA že odgovorila, torej koga in s kakšnim namenom bo razveselilo tvoje dejanje.

Vzemimo na primer, da je Sveti oče včeraj umrl in se bo njegov naslednik jutri odločil, da obišče naše kraje. Ker TROJKA ve, da je papež spodbujevalec širjenja aidsa, bo Svetega očeta poskušala odgnati. Dve uri pred njegovim nastopom bo iz javne telefonske govornice sporočila varuhom papeža in države, da se v eni izmed belih vrečk, v katerih ovčicam delijo sendviče, skriva torta, ki bo naredila BUUUM!

Ker si je TROJKA že ob svoji ustanovitvi obljubila, da se ne bo obnašala kot tisti, proti katerim se bori, je njeno prvo in največje pravilo: NE UBIJAJ! Anarhija vsekakor ni ubijanje ljudi, je pa med drugim organiziranje ljudi proti nelegitimnim avtoritetam. Sporočilo TROJKE bo tako lažno, kljub temu pa bodo organizatorji papeževe pridige morali sprazniti prizorišče. Akcija TROJKE s tem še ni končana, saj so ovčice nevedne in jim ni jasno, zakaj so se morale pustiti razgnati. Zato mora imeti TROJKA pripravljeno pisno izjavo za medije, v kateri se predstavi, pojasni svoje razloge, izrazi ogorčenje nad početjem Svetega očeta in se podpiše z izbranim imenom. Ovčice in država bodo nad tem dejanjem zgrožene in bodo

zahtevale linč TROJKE, ki pa ga ne bo mogoče izpeljati, ker niti ovčice niti država ne vedo, kdo je TROJKA. Drugo veliko pravilo TROJKE je tako KONSPIRATIVNOST, zato se nikoli ne širokoustite o svojih akcijah. Kljub splošni nenaklonjenosti pa bo dejanje morda razveselilo kakšnega somišljenika ali črno ovčico, ki si bo omislila svojo TROJKO ali pa bo za začetek postala vsaj tiha podpornica podobnih akcij.

Poleg tovrstnih enkratnih akcij bi TROJKA morala razmišljati tudi o dolgoročnih projektih, usmerjenih na preoblikovanje posamičnih družbenih segmentov, ki določajo mentalno podobo tega prostora. To so lahko na primer ekološki problemi, vpliv medijev, kriminalizacija drog, nazadnjaštvo cerkve, samoobramba pred organiziranim nasiljem države in politika do azila. Pri vsakem od teh imamo na eni strani (*državne*) institucije in na drugi TROJKO, ki lahko pritiska nanje z legalnimi sredstvi ali pa si izbere učinkovitejšo pot za reševanje teh problemov. Vzemimo za primer problematiko brezpravnih azilantov.

Če v državi, od koder prihaja prosilec azila, divja vojna (*npr. Kosovo*) ali pa je zaradi njegovega političnega prepričanja ali nacionalne pripadnosti (*npr. Kurdi*) ogroženo njegovo življenje, ima ta po mednarodnem pravu pravico, da dobi azil. Uradni osebi, ponavadi poosebljeni v policaju mora samo izreči besedo azil in ta bi moral sprožiti postopek za njegovo pridobitev. Azilant pa bi živel srečno med Slovenceji do konca svojih dni. Pa ne bo, ker ne sme in ne more.

Pravico do azila je naša država zatajila s tem, ko je uvedla status začasnega begunca. Tečasne begunce lahko, kadarkoli si zamisli, nažene nazaj na pogorišča njihovih domov. Pa ne samo to, azilanti dobijo dovoljenje za bivanje, ki je pogoj za legalno zaposlitev, medtem ko "časni begunci" ne dobijo ničesar in so pravzaprav zaprti v t. i. zbirnih centrih, ki niso le v imenu enaki tistim, ki so si jih pred leti, ne tako dolgo nazaj, izmislili esesovci za zbiranje taboriščnikov.

V zbirne centre lahko TROJKA začne organizirati čim številčnejše individualne obiske. Pri tem teži policajem z vprašanji in pojasnili o vseh najmanjših podrobnostih in se na vse kriplje trudi, da obvešča javnost o človeka nevrednem položaju azilantov. Azilantom (po)nudi pomoč pri obveščanju njihovih najbližjih, pri pobegu iz zbirnega centra in prebegu državne meje. Zelo praktičen način je tudi poroka s prosilcem za azil. To nekdo lahko naredi iz ljubezni ali pa zato, da azilant pridobi dovoljenje za bivanje in s tem legalno zaposlitev.

Sestavi lahko pismo za prebivalce obmejnih vasi, ki policiji najpogosteje prijavljajo sumljive posameznike in skupine. V njem nazorno opiše, da ti ljudje bežijo pred vojno ali političnim nasiljem in da je njihova edina želja prestop državne meje. Opomni jih, da so tudi njihovi dedki in babice nedolgo tega bežali pred fašističnim nasiljem in da je uspešen ilegalni prestop meje marsikomu rešil življenje.

Ker je za dodeljevanje statusa azilanta odgovorna država, ji mora TROJKA težiti na vse (ne)mogoče načine. Lahko gre na volitve, zbira podpise, pošilja javna pisma in proteste, sproža ustavne spore, prijavlja delovanje državnih institucij, še posebej policije, pri mednarodnih organizacijah tipa Amnesty International, Helsinški komite in Mednarodno sodišče evropske skupnosti.

Ker pa trojka ve, da birokratski mlini meljejo le zase, ne bo izgubljala časa in bo raje usekala po državi in tistih njenih institucijah, ki so odgovorne za takšen položaj azilantov. To lahko počne z vsemi sredstvi in pri tem so ji napotki iz poglavja Homus Tehnikus zgolj izhodišče. TROJKA pazi, da njene akcije ne zahtevajo človeških žrtev, in o svojih razlogih za vsak požig ustavnega sodišča ali ministrstva za notranje zadeve obvesti medije.

TROJKA s svojimi akcijami ne opozarja zgolj na nepravilnosti v družbi, temveč je njeno poslanstvo tudi v širjenju kroga somišljenikov. Zato morajo biti vse akcije TROJKE smiselne, duhovite in odmevne. Kot tista, ko so v sosednji nam državi v veleblagovnico, katere lastniki so podpirali desničarske stranke, na razkošnem oddelku z živili spustili 600 živih, lačnih mišk. In seveda z razlogi za to dejanje obvestili javnost. Za obveščanje javnosti uporablja vsa razpoložljiva državna medijska trobila, ni pa odveč, če TROJKA razmišlja o ustanovitvi lastnega ilegalnega medija. Na uporabo je široka paleta potomcev radia Kričač: piratske radijske postaje, fanzini, lifleti, razkrivanje delovanja medijev s pomočjo natisa lažne izdaje časopisa, vklapljanje v kabelsko televizijo, izraba interneta...

Ko TROJKA ugotovi, da ni več sama, je napočil čas za pripravo raznih oblik demonstracij. Tudi tukaj veljajo vsa prej navedena pravila. S tem, da se TROJKA pomeša med druge TROJKE in številne simpatizerke, kjer deluje vsak član TROJKE individualno v sklopu celotnega kolektiva. Bogata praksa tovrstnih praznovanj nas uči, da je smotrno upoštevati nekatere do sedaj pridobljene modrosti, katerih vrednost ni omejena le na demonstracije:

1. Moč ni le v tem, kar imaš, temveč predvsem v tem, kar nasprotnik domneva, da imaš!
2. Akcije organiziraj v mejah izkušenj vsakega sodelujočega in preseneti nasprotnika tam, kjer te ne pričakuje in nima izkušenj!
3. Prisili nasprotnika, da se ne bo mogel ravnati po svojih pravilih!
4. Fantazija je naše najmočnejše orožje!
5. Dobra strategija je tista, pri kateri ljudje uživajo in ki se ne vleče predolgo. Zato ohranjaj nenehen pritisk na nasprotnika z različnimi metodami.
6. Grožnja ima ponavadi večji učinek kot samo dejanje!
Poleg teh nasvetov se od tebe tako ali tako pričakuje, da poznaš nekaj temeljnih pravil, kako se pripraviti in obnašati na demonstracijah. Najprej se seznanj s svojimi pravicami ob morebitni aretaciji. Primerno se obleci in opremi (*priporočljiva je ruta, ki ti bo ob morebitni uporabi solzivca prihranila marsikatero solzo*), s seboj ne nosi nobenih telefonskih adresarjev in drog (*razen, če gre za smoke in*), pri sebi pa imej nekaj, s čimer se lahko identificiraš, (*da ne gre policija s tabo domov po osebne dokumente*). Če si vročekrvne nravi in ti gredo policaji močno na jetra, si dan pred demonstracijami oglej, kje se najlaže odpre tlakovani pločnik, da se ne boš cele demonstracije mučil z dvigom ene same granitne kockice. Tovrstni sprehod je dobrodošel tudi za vse piromančke v našem okolju, ki si lahko ob poti skrijejo svoje zaloge molotovega koktejlja (*glej Homus Tehnikus*). Če jim je ljubše bruhanje ognja, pa naj se kar prijavijo v prvo vrsto, kjer bodo ustrahovali in greli policijske konje, pse in ščite. Trezno presodi, kdaj se je pametno umakniti, in glej, da ne zdirjaš policajem v naročje. Pomagaj prijateljem in prijateljicam in se veselo zabavaj.

Če si zaprisežen individualist ali če te je strah množic, se še vedno lahko odločiš za solistično kariero. Za sabotaže na delovnih mestih in v šolah imaš neskončno paleto možnosti (*glej Popotnico*). Seveda lahko poskušaš biti sam svoja TROJKA in izpeljevati zgoraj predlagane akcije. Včasih pa si k soliranju celo prisiljen. Na primer pri reševanju svoje stanovanjske stiske.

Poznaš temeljne človekove pravice in veš, da sem sodi tudi streha nad glavo. Ker si tudi ti človek in se ti zdi ponižujoče, da bi mezdo, ki ti jo naklonijo država in kapitalisti, tem vračal v obliki oduševanih najemnin, je čas, da vzameš pravico v svoje roke. To lahko narediš sama ali tudi v skupini.

V tvoji libertinski domovini ravsaja kuga privatne lastnine. Zato niti ne pomisli, da bi kakemu nanovo popečenemu bogatašu odtujila katerega od njegovih presežnih stanovanj. Ta te bo pod obtožbo vloma takoj nagnal iz

stanovanja s pomočjo policije ali pa s pomočjo številnih parapolicijskih organizacij. Zato so tvoj cilj nekdanja družbena stanovanja in hiše, s katerimi danes razpolagajo mestni mešetarji z nepremičninami. V njih moraš paziti zgolj na to, da te ne odkrijejo v prvih 24 urah, in potem lahko v miru čakaš, da te čez nekaj let, ko birokratski stroji zmeljejo tvojo pravico v kup nesmislov, izženejo iz tega stanovanja.

Najprej povprašaj vse prijateljice in prijatelje, ali so v svoji sosesčini zapazili kakšno fletkano in prazno stanovanje ali hišo. Ko imaš zbrane te podatke, moraš najprej ugotoviti, kdo je malomarni lastnik praznega stanovanja. To najlaže narediš na mestnem katastru, kjer se predstaviš kot nezaupljiva kupka stanovanja, ki bi rada preverila, ali je stanovanje na ulici Janeza Pavla II., številka ta in ta, nadstropje to in to, res last Jožeta Vidmarja ali pa neke druge izmišljene osebe. Na tvojo srečo se izkaže, da je stanovanje last mesta, in se kot užaljena kupka, ki je potrdila svojo sumničavost, lepo zahvališ za koristno informacijo.

Sledi naslednji korak, to je zasedba. Najprej si temeljito oglej stavbo, vhode in ljudi, ki tam stanujejo. Ugotovi, ali so tvoji bodoči sosede delavci in uslužbenci ali pa morda upokojenci, da na podlagi tega lahko sklepaš, kdaj jih ni doma. Tako določiš čas svoje vselitve. Že prej si natančno ogledaš ključavnico in se doma v miru pripraviš na njen zlom (*glej Homus Tehnikus*).

Dan IQ je napočil. Za vdor v svoje sanje se primerno opremiš. V stanovanje ne vlamljaj z vsemi svojimi prijatelji, izberi si le enega ali dva. Preden se odločiš za vlom, poglej, kako je s sosedi. Če je kdo morda doma, lahko počakaš na ugodnejši trenutek za vselitev, ali pa se odločiš za majhno zvijačo. Lepo se predstavi kot njihova nova soseda. Priporočljivo je, da jim pred nosom pomahaš z doma sestavljeno pogodbo, ki jo overiš s pečatom kakšne preminule družbenopolitične organizacije, ki si ga dobila prejšnjo nedeljo na boljšem trgu. Predstavi tudi, "*svojega fanta in njegovega brata*", ki ti bosta pomagala pri selitvi. In na primer potoži o veliki težavi, ki te spremlja. Da so ti na občini že dvakrat dali napačne ključe, ti svetovali, da se obrni na ključavničarja, ta pa je trenutno zaseden, tako da sploh ne veš več, kaj naj narediš, in da boš iz obupa kar vlomila v stanovanje, na katero si čakala toliko dolgih let.

Vlom mora biti izpeljan hitro in brez posebnega hrupa. Če se le da, takoj zamenjaj ključavnico in v novem praznem stanovanju odpri šampanjec, ki ti bo rahlo zbil adrenalinsko vročico. S šampanjcem v začetku ne pretiravaj, po 24 urah pa se nimaš več česa bati. Naredila si pač prekršek in ne kaznivega dejanja. Mirno pojdi k predsedniku hišnega sveta, se pred-

stavi, na zvonec nalepi svoje ime in se na sploh obnašaj kot najbolj srečna dobitnica stanovanja. Še vedno pa te čaka kup neprijetnosti.

Tvoje stanovanje bo po vsej verjetnosti brez električnega priključka, za nameček pa moraš še pri elektrikarjih dokazovati lastništvo stanovanja. Povprašaj mamo, teto ali prijatelja, ki je lastnik najemnega stanovanja za pogodbo in jo "predelaj" na svoje ime. V elektro uradu deluj samozavestno, ker si v tem trenutku kazensko-pravno najbolj ranljiva. Ponareditev uradnega dokumenta je namreč kaznivo dejanje, zato pazi, da bo kopija čim bolj verodostojna in da jo boš takoj, ko boš imela v žepu potrdilo o prikljupu, uničila. Čao, dokazi!

Prej ali slej te bodo mestni birokrati odkrili v tvojem brlogu in te povabili na pogovor. Tega se lahko udeležiš, poveš, da se ne spomniš natančno, od kdaj si v stanovanju, da je bilo to odprto in si v stiski vstopila vanj, oblubiš, da se boš čez mesec ali dva izselila, in v nobenem primeru ničesar ne podpišeš! Seveda se ti ne izseliš, mesto pa proti tebi vloži tožbo. Zlato pravilo, nikoli in nikdar si ne pusti vročiti priporočenega pisma s sodišča. To bo poskušalo najprej prek poštarja, nato sodnega kurirja in po novem se poslužujejo tudi obritoglavcev iz različnih varnostnih služb. Seveda, ko ti tovrstni idioti stojijo pred vrati si prisiljena sprejeti vabilo na razpravo. Vzameš ga, sedeš za pisalni stroj in sodniku napišeš prijazno opravičilo, zakaj se tega in tega dne nikakor ne moreš udeležiti razprave. Prvič to, skorajda zagotovo vžge in nato se postopek začne znova. Da se ti pred vrati ponovno prikažejo gorile, pa mine najmanj eno leto. Ker si v povsem brezpravnem položaju, boš ob malo sreče v nekaj letih dobila sodno odločbo za izselitev. Takrat ti preostane pritožba na višje sodišče, ki pa je vnaprej izgubljena. Priporočljivo je vprašati za nasvete znance pravnike, advokate in sodnike, ti namreč neskončno uživajo v iskanju lukenj njim tako ljubega zakona.

Več ali manj veljajo ti nasveti tudi pri zasedbi nacionalizirane hiše, kjer državi do danes ni uspelo najti dedičev, le da to počneš ob večjem številu prijateljev in prijateljic. Hiša je lahko tako bivalni kot tudi ustvarjalni prostor, kjer si poskušate dolgoročno pridobiti bivalne pravice. Vsekakor pa proučite podobne domače in tuje tovrstne podvige.

3. HOMUS TEHNIKUS

Tehnične sredstva za načrtovane akcije moraš stoodstotno obvladati, da ne poškoduješ sebe ali drugih živih bitij! Natančno premisli, kaj hočeš doseči, podrobno si oglej cilj svoje akcije, bodi pozoren, da te ne opazijo nepoklicani, in daj duška svoji fantaziji.

a) Zapirala

Ključavnice lahko odpremo in zapremo brez ključa. Obe tehniki je treba dobro natrenirati, da se ti ne bo treba nasmihati ob začudenih pogledih sosedov ali varnostnikov, ki bodo opazovali tvoje neuspešne poskuse.

- Navadno ključavnico najlaže odpremo z zavitim ključem, ki ima lepo slovensko ime vitrih. Z njim se v ključavnici dvigne zaporna obešanka, s katero se sprosti ključavnica. Treniraj!
- Cilindrična ključavnica je videti huda zver, vendar ima na sredini veliko šibko točko. Tam je premična os, ki obrača jeziček za 360 stopinj in pod njim je ozko telo ključavnice z luknjo, ki služi temu, da je ključavnica z vijakom privita v vrata. Najpreprosteje se je lotimo, če iz vrat gleda delček cilindrične ključavnice (*dovolj je 3mm*), ki jo zgrabimo z vodovodarskimi kleščami (*Rorcange Vulgaris*) in ji zavijemo vrat. Čim daljše so vodovodarske klešče, tem lažje se bo cilindrična spaka zlomila. Potem obrnemo jeziček ključavnice z izvijačem in s tem odpremo zapah. Skrbni lastniki stanovanj, kar država ponavadi ni, s posebnim ohišjem poskrbijo, da cilindrična ključavnica ne gleda iz vrat. V tem primeru uporabimo stari vlomilski pripomoček, imenovan pajser. Z njim zvijemo ohišje in se nato lotimo ključavnice po zgoraj opisani metodi. Seveda obstajajo še drugi načini za odpiranje cilindričnih ključavnic. Zadnje čase je najbolj množična uporaba miniaturnega vrtalnega strojčka na bateriji. S 4 ali 6 milimetrskim svedrom vrtamo natančno v sredino ključavnice in tako v dveh do treh minutah uničimo vzmeti v njej. Po tem lahko s poljubnim cilindričnim ključem odpremo zapah. Ne pozabi, da vaja dela mojstra!
- Ključavnice lahko prtentamo še drugače: da jih še bolj zapremo. Pri tem si lahko pomagamo z različnimi sekundnimi lepili, ki jih vbrizgamo v ključavnico ali pa tako, da v njej zlomimo ključ.

b) Odvajala

Denimo, da ponarediš novinarsko izkaznico in z njo suvereno vstopiš v parlament. Najprej se odpraviš na sekret, kjer v vse školjke vržeš posušeno spužvo in s tem čez čas zamašiš vse odtoke (*glej Mašila*). Nakar se urno odpraviš na kosilo v poslansko menzo. Zamisliš si raznovrsten obrok, tako da bodo tisti, ki ti ga dajejo, imeli obilo dela. Medtem skrivoma spustiš v lonce z govejo juhico, omakicami in med solatko kapljico ali dve močnega odvajala, v miru poješ in se odpraviš na pošto, kjer najprej pokličeš fotoreporterje, nato pa sestaviš in odpošlješ sporočilo za javnost. Odvajalo lahko dobiš pri svoji osebni zdravnici, ki se ji potožiš, da greš na izlet v deželo čokolade, in jo lepo poprosiš, naj ti predpiše najmočnejše odvajalno sredstvo, po možnosti v tekočem stanju. Če ti to ne uspe, odpri dober gobarski priročnik in poišči pod rubriko neužitne (*in nestrupene!*) gobe tiste, po katerih zaužitju se obilno serje in bruha. Veliko gobarskih užitkov.

c) Mašila

Svoje morsko počitnikovanje lahko izkoristiš tudi za nabiranje spužve. Naravna ali pa tista, ki se uporablja za pranje avtomobila, je idealno sredstvo za zamašitev kanalizacijskih odtokov. Spužvo dobro namoči in jo nato na vso moč preveži z močnejšo vrvico, da bo čim manjša. Ko se spužvica posuši, jo rešimo vrvnatih vezi in že imamo peklensko kroglico, ki željno čaka, da se lahko napije vode v straniščnem odtoku.

d) Čutila

Na čutila lahko vplivamo z različnimi naravnimi in umetnimi sredstvi. Visokofrekvenčna alarmna naprava z lastnim napajanjem, pritrjena na težko dostopnem mestu, lahko zagotovo pokvari razpoloženje na elitističnem koncertu Plácida Dominga.

Tako kot lahko popestrimo obrok v McDonalдови restavraciji s tem, da zamaskirani med bigburgerje vržemo odprto vrečko, ki

smo jo doma napolnili z nekaj dni starimi pomijami in mačjimi dreki ter jo urno pobrišemo s kraja smrdenja.

Ko te na zavarovalnici pošiljajo od ene pisarne do druge, se jim lahko zahvališ z nekaj dni staro ribo, manjši krapi so zaradi obilne maščobe kot naročeni, da jih skrivaj spustiš za kakšno težko omaro. Priporočamo dve ribi različne starosti, tako da ena zasmrdi takoj, druga pa potem, ko so prvo že zdavnaj našli in si pošteno oddahnili.

Kongres tvoje osovražene desničarske stranke lahko spremeniš v paranoično-orgastični škandal. Vse, kar potrebuješ, dobiš pri svojem lokalnem dilerju in to je nekaj LSDja v tekočem stanju. Bodi pozoren na število udeležencev in temu primerno izberi količino, 100-250mcg (*milijonink grama*) na osebo je dovolj za surrealistični performance. Ker je v naših logih tekoči LSD redka dobrina, si lahko pomagaš z ustrezno količino triprov v obliki tabletk ali pivnikov, ki se v golažu hitro raztopijo.

e) Grenila

Urado predsednika vlade lahko ob naslednjem pogromu proti beguncem, Romom in imigrantom zagreniš vesele delovne pogoje na različne načine. Organiziraš množično telefonsko nadlegovanje premierove

pisarne s protestnimi telefonskimi klici, ki so skoncentrirani na določen dan. Tako blokiraš telefonske zveze. Da bi blokiral še faks, je treba zgolj dobiti številko vseh vladnih fakssov in iz prvega dostopnega faksirnega aparata poslati protestno noto, ki jo napišeš na treh listih in jih med seboj povežeš v obliko traku, da ga faks oddaja v neskončnost.

Novopečenim lastnikom množice denacionaliziranih stanovanj, ki te odirajo z najemninami in se oholo bahajo v avtomobilih, vrednih več kot tvoja življenjska mezda lahko zagreniš samoumevnost njihovega bogatenja z ustanovitvijo avtomobilske športne lige. S svojo TROJKO poskušaš v enem mesecu doseči najboljši rezul-

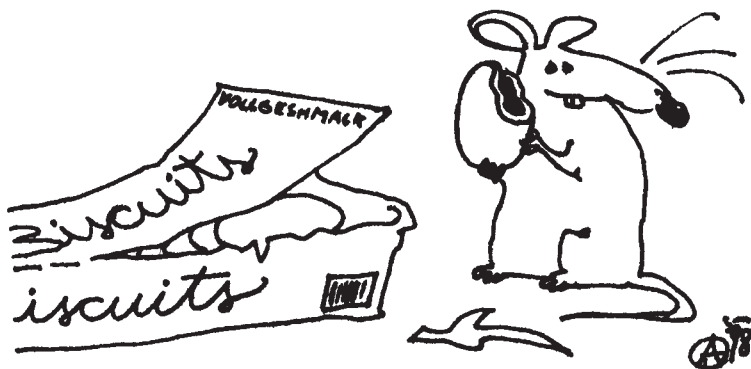

tat v uničevanju dragih limunzin in ob tem tekmuješ z drugimi TROJKAMI v domovini in tujini (*Berlin, Strassbourg...*).

Medtem ko gre načelnik Slovenske vojske na raport v Bruselj in s sabo pelje svojo družino, ostane njegova vila pod nadzorom lačnega nemškega ovčarja in z dolgočasene alarmne naprave. Idealna priložnost zate, zapri-seženega mirovnika. Pasja klobasa, nafilana z uspavali, bo zver temeljito umirila in ko se bo čez nekaj ur zbudila bo zelo žejna, vendar bo takrat vode že na pretek. Po demontiranju alarmnih naprav, za kar potrebuješ veeeliko znanja in vaj, ti je zagotovljeno, da se te bo general večno spominjal po tvojem dejanju. Eden učinkovitejših in že preskušanih načinov demoliranja vile je njena utopitev. V ta namen moraš zamašiti vse odtoke v hiši, s silikonskim kitom neprodušno zadelati vsa izhodna vrata in okna ter do konca odviti vse vodovodne pipe. Če gre za zelo kakovostno gradnjo, lahko general načelnik ob svoji vrnitvi najde namesto vile modernistično fontano, kjer iz kaminskega dimnika brizga curek vode tudi za žejnega psa.

f) Vročila

Molotovka je prijateljica vseh piromanov, ki hočejo na hitro zanetiti ogenj na posebnih policijskih oklepnih vozilih za razganjanje demonstrantov, primerna pa je tudi za segrevanje različnih izložb, uradov in pisarn. Ob njeni uporabi je treba biti nadvse pazljiv, da ne zažgemo sebe in drugih. Sestavimo jo preprosto tako, da prazno steklenico napolnimo z mešanico bencina in kurilnega olja v razmerju 1:1, vanjo namočimo košček tkanine, ki mora gledati iz steklenice, in jo dobro začepimo s plutovinastim zamaškom. Tik pred uporabo prižgemo blago, steklenico takoj odvržemo in adijo računalniška baza podatkov.

4. POPOTNICA:

Antologija anarhizma, 1. in 2. del., Ljubljana: Krt 1986.

Die Rote Zora. Verlag Sauerlaender: Aarau, Frankfurt/M., Salzburg 1989.

Martin Sprouse (ed.), **Sabotage in the American Workplace.** San Francisco: Pressure Drop Press, AK Press 1992.

Die Fruechte des Zorns. Texte und Materialien zur Geschichte der revolutionaeren Zellen und der Roten Zora. Band 1,2. Berlin, Amsterdam: Edition ID-Archiv 1993.

<http://members.tripod.com/~bleck/guide.html>

<http://www.radi4all.org/anarchy/index.html>

<http://zpub.com/notes/aadl.html>

<http://www.anarchy.org/misc/>

